

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.326/2021/4.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Beleznay Zsolt ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Máriás Julianna ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

személyiségi jogsértés megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Főnév2osi Ítéltábla 32.Pf.20.659/2018/3-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Főnév2osi Törvényszék 122.P.23.764/2017/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet - a másodfokú eljárási költség és illeték viselésére is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 76.200 (hetvenhatezer-kétszáz) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy az illetékes állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg a Magyar Államnak 118.000 (száztizennyolcezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a önkormányzat polgármesterének, névnek (a továbbiakban: polgármester) a házastársa volt, amikor 2005-ben egy tulajdonukban álló ingatlan cseréje útján az állami tulajdonú cím szám alatti műemlék ingatlan egyik 158 négyzetméteres lakásában bérlőtársak lettek. A házasságuk felbontása után polgármester az ingatlanból elköltözött, és a felperes azért jelenleg havi 80.000 forint bérleti díjat fizet.

[2] Az név1 hírportálon 2017. május 5-én közzétett „Lakásárzuhanás: példátlan állami akciók a név2ban” című cikkben számoltak be arról, hogy a bíróság közérdekű adatok kiadására kötelezte a Kft.-t. Az adatokból megállapították, hogy a cím szám alatt 158 négyzetméteres lakásban lakik a polgármester volt felesége, aki a tetőtéri lakásért havonta alig több, mint 80.000 forintot fizet az ingatlan hasznosítónak. A cikk kitért arra, hogy a felperes cégének ugyancsak a név2ban, a név3 utcában van a székhelye 2009 óta, és ezt az épületet az önkormányzat 2011 és 2013 között újíttatta fel.

[3] Az alperes által üzemeltetett név4 internetes hírportálon 2017. szeptember 4-én jelent meg „A név2i polgármester tagadja a lakásbérleti korrupciót” című írás. Az visszautalt az ugyanitt 2016 novemberében közzétett cikkekre, és ismertette annak lényegét. E szerint a polgármester 81.203 forintért bérel a név2ban egy 71 négyzetméteres lakást, amelyet vagyonynyilatkozatában nem tüntetett fel. Utalt arra, hogy a környéken átlagosan 200-300 ezer forintért lehet hasonló bérleményhez jutni. A polgármesternek a cikkben közölt magyarázata szerint „évekkel korábban egy lakás tulajdonjogát cserélték egy állami tulajdonú lakás bérleti jogára, ez utóbbit felújították és kibővítették, majd elváltak a feleségével”. A polgármester arra is hivatkozott, hogy amikor ezt követően pályázaton elnyerte a 71 négyzetméteres lakást, az romos állapotban volt, fel kellett újítani, aminek a költségeit fizette. A cikk szerint „[a polgármesterrel] kapcsolatban nem az volt az egyetlen gyanús ingatlan ügylet. Nem sokkal később ugyanis kiderült, hogy a volt felesége, felperes is kedvezményesen jutott lakáshoz, ugyanis az állami tulajdonú, a Kft. kezelésében lévő műemlék épületben lakik a címen, egy 158 négyzetméteres lakást bérel havi 80 ezer forintért.” Ezen túlmenően az írásban ismertették a polgármester szüleinek az ugyancsak a név2ban bérelt lakásával kapcsolatos ügyet, amelyben a felperes és a cége szintén érintett. Ezzel összefüggésben is közölték név véleményét.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében kérte megállapítani: az alperes annak közlésével, hogy „felperes... egy állami tulajdonú, a Kft. kezelésében lévő műemlék épületben lakik a címen: egy 158 négyzetméteres lakás bérel havi 80 ezer forintért”, megsértette a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való személyiségi jogait. Emellett kérte az alperesnek a jogsértő közlemény eltávolítására és elégtétel adására, valamint 400.000 forint sérelemdíj és kamatai megfizetésére kötelezését. Nem vitatta, hogy a szóban forgó állami tulajdonú ingatlan címe, alapterülete és bérleti díja közérdekű adat, de nem minősül annak a bérelő személye, és ehhez képest a közlés jogellenességét – a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalásra is tekintettel – éppen a nevének megjelölése alapítja meg. Hangsúlyozta, hogy nem közszereplő. Hivatkozott arra, hogy a cégbírósági adatbázisból kinyert személyes adatokat az alperes eltérő célból nem kezelhette, azokat a nyilvánossággal a hozzájárulása nélkül nem közölhette volna. Állítása szerint személyének névvel történő megjelölése és címének a sajtónyilvánossággal való közlése kiteszi annak a veszélynek, hogy az adott sajtóközlés nyomán – okkal vagy ok nélkül – felháborodott bármely olvasó részéről inzultus éri. Sérelmezte az arról való tájékoztatás elmaradását, hogy a kérdéses bérlemény volt az, amelynek bérleti jogát a volt házastársával közös tulajdonukban állt lakás tulajdonjogáért cserélte el, amely a önkormányzat által kötött bérleti szerződésekhez képest merőben más jogi konstrukciót jelent, és erről az alperes is tudott.

[5] Az alperes érdemi ellenkérelmében elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj mellőzését vagy annak alacsonyabb összegben való meghatározását kérte. Kiemelte, hogy a bíróság által közérdekű információknak minősített adatokat, vagyis a lakás címét, alapterületét és az érte fizetett bérleti díj összegét jogosult volt nyilvánosságra hozni. Érvelése szerint a felperes személye más módon már ismertté vált, a neve nyilvánosságra került, és személye a nyilvános cégnyilvántartási adatok alapján is beazonosítható. Kifejtette, hogy az adott esetben sokkal erősebb érdek fűződik a sajtószabadsághoz és a demokratikus közügyek szabad megvitatásának jogához, mint a felperes személyét védő alkotmányos alapjogokhoz.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a név⁴ internetes hírportálon 2017. szeptember 4-én közzétett „A név²i polgármester tagadja a lakásbérleti korrupciót” című cikkében közölte, hogy „felperes... egy állami tulajdonú, a Kft. kezelésében lévő műemlék épületben lakik a címen: egy 158 négyzetméteres lakást bérel havi 80 ezer forintért”, megsértette a felperes magántitokhoz és személyes adatok védelméhez való személyiségi jogait. Kötelezte az alperest a fenti szövegrész 15 napon belüli eltávolítására, valamint arra, hogy e határidőn belül a megállapított jogsértés miatt a felperes felé magánlevélben fejezze ki a sajnálkozását. Emellett az alperest 400.000 forint sérelemdíj és annak 2017. szeptember 4-től járó késedelmi kamatai felperes részére történő, 15 napon belüli megfizetésére kötelezte.

[7] Abból indult ki, hogy a cikkben sérelmezett kijelentések – a felek által nem vitatottan – az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 3. § 2. pontja alapján a felperes személyes adatainak minősültek. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére és 2:43. § e) pontjára utalással azt is megállapította, hogy az említett információknak – azokon belül a lakcím részletének – a megőrzéséhez a felperesnek érdeke fűződik, s így egyben a magántitkát képezik.

[8] Mivel a védett jogtárgy mindkét nevesített személyiségi jog esetében az információ nyilvánosságra hozatalának elkerülése, ezért elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a közölt adatok a nyilvánosság általi ismertnek tekintendők-e. Álláspontja szerint ez a felperes gyermeke születési adatainak közléséből, a felperes volt házastársa vagyonynyilatkozatából, a cégnyilvántartás adataiból, de még az név1 hírportálon közzétett cikkből sem volt levezethető. Megállapította, hogy ez utóbbi írás „volt feleség” kitételéből a felperesre következtetést levonni nem lehetett.

[9] A közügyek vitathatósága körében a 7/2014. (III. 7.) AB határozat szerinti érdekmerlegelés elvégzését nem tartotta szükségesnek. Ezt azzal indokolta, hogy az alperes nem igazolta: a közügyek vitathatósága érdekében közölte a felperes személyes adatait és magántitkát. Érvelése szerint erre nem adott alapot az, hogy a volt házastárs „gyanús” nevezett ingatlanügyeivel kapcsolatban büntetőeljárás van folyamatban; mint ahogy erre a Budai név2ban alkalmazott bérleti díjak rendkívül alacsony összege sem adhatott okot. Ezeket a kijelentéseket olyan általános utalásoknak tekintette, amelyek a felperes személyével konkrét összefüggésbe nem hozhatók. Az alperes védekezése alapján azt sem tartotta egyértelműnek, hogy milyen közügy érdekében, mennyiben volt jelentősége a felperesre vonatkozó információk nyilvánosság általi megismerhetőségének. Figyelembe vette továbbá, hogy az alperes maga sem vitatta a bérleti jog felperes általi megszerzésének a keresetben előadott módját, és olyan állítása sem volt, miszerint a felperes az önkormányzati rendeletben meghatározott bérleti díjnál alacsonyabb összegű díjat fizetne. Értelmezése szerint mindezek nemhogy a korrupció gyanúját, de még bármely állami vagy önkormányzati szervén keresztül való szerzést és az azzal felmerülő kapcsolatfelvételt is kizárják.

[10] A Ptk. 2:44. §-ára és 2:48. § (2) bekezdésére hivatkozással rámutatott arra, hogy a közéleti szerepvállalás – kizárólag a szerepvállaláshoz igazodó mértékben – alapvetően a képmáshoz való jog körében és a közügyek szabad vitatását biztosító alapvető jogok gyakorlása érdekében járhat a személyiségi jogok korlátozásával. Ehhez képest figyelembe vette, hogy a felperes nem közéleti szereplő, és ennek megállapítására a polgármesterrel korábban fennállt házassága sem teremt alapot. Azt is rögzítette, hogy a felperes személyes adatai sem az Infotv. 3. § (5) bekezdése szerinti közérdekű adatnak, sem az Infotv. 3. § 6. pontjában meghatározott közérdekből nyilvános adatnak nem tekinthetők. A cégnyilvántartás és a sérelmezett közlések kapcsán az adott kört illetően ugyan az átfedést fennállónak tartotta, de utalt arra, hogy az adatok megismerhetősége, megismerhetővé tétele nem egyenértékű a nyilvánosságra hozatallal, figyelemmel az adatkezelésnek az Infotv. 4. § (1) bekezdése szerinti célhoz kötöttségére.

[11] Mindezek miatt a személyiségi jog megsértésének a keresetben kért jogkövetkezményeit alkalmazta. A sérelemdíj mértékének meghatározásakor egyetértett a felperesnek azzal a hivatkozásával, amely szerint a cikk az adatainak közlésével abba a kontextusba helyezte, hogy köze lenne a korrupciógyanús ügyletekhez. A jogsértés súlya körében értékelte, hogy a cikk egy kiemelt szövegrész után tartalmazza a jogsértő közleményt, de nem a címben és nem is a cikk lead-jében. Jelentőséget tulajdonított továbbá annak, hogy a jogsértés egyszeri volt.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

[13] Elsősorban azt rögzítette, hogy az írás témája – a felperes részéről sem vitatottan – közérdeklődésre tart számot. Éppen ezért nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy érdekmérlegelésre az adott esetben nem volt szükség. Azt is lényegesnek tartotta, hogy a felperes ingatlanának címe és a bérleti szerződés részletei a korábbi bírósági határozat alapján közérdekű adatoknak minősültek.

[14] Hivatkozott arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a sajtószabadság korlátai más alapjogokkal szemben akkor szélesebbek, amennyiben a tájékoztatás közügyet érint, és e körben nem az érintett természetes személy közszereplői minősége vagy annak hiánya a lényegi elem, hanem a sajtóközleményben érintett téma közérdekűsége. Ennélfogva szükségesnek tartotta a véleménysszabadság és a személyiségi jog mint alapjogok ütközésekor indokolt mérlegelés elvégzését.

[15] Helytelennek találta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a cikkbeli közügyhöz a felperes lakásingatlanának nincs köze. Ennek indokaként azt jelölte meg, hogy a felperes a cikkben központi szerepet kapó polgármester volt házastársa, akivel a házasságuk fennállása alatt együtt szereztek bérleti jogot az ingatlanban, abban a közelmúltig együtt laktak, és a felperes bérlői státusza ettől a kapcsolattól nem elválasztható. A sajtóközlemény alapján a felperes személyét nemcsak ezen a ponton, hanem a polgármester szülei által bérelt ingatlan tekintetében is összefüggőnek tartotta a polgármesterrel és a önkormányzat ingatlangazdálkodási gyakorlatával, amely nyomozással is érintett. Figyelembe vette, hogy az utóbbi ingatlanra vonatkozó közlés esetében a felperes a nevének feltüntetését nem sérelmezte. Értékelte továbbá, hogy az írás minden lényegi információt közöl a felperes által bérelt ingatlannal kapcsolatban.

[16] Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-a szerinti kötelezettségének tett eleget. Ehhez képest nem tulajdonított lényegi jelentőséget annak, hogy az ingatlan nem önkormányzati fenntartásban, hanem állami tulajdonban van, és ezért a nyomozással nem érintett. E körben utalt arra, hogy az állami tulajdon minden eleme olyan közpénz, amelyre vonatkozó adatok az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése szerint közérdekű adatok, és e vagyonelemekkel összefüggésben a tájékoztatáshoz való alapjog érvényesülése mindenképpen megelőzi a személyiségi jogok védelmét.

[17] Kifejtette, hogy az alperesnek az adott közügyről való tájékoztatás során az Smtv. 4. §-a szerinti követelmények szerint kellett eljárnia. Hangsúlyozta ugyanakkor azt is, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a közüggyel érintett személy személyiségi jogai korlátozottabban érvényesülnek.

[18] Megítélése szerint az alperes jogsértést nem követett el, amikor a sérelmezett írásában a felperes nevét társította más közérdekű adatokhoz, mégpedig azért, mert ezek az adatok bár az Infotv. szabályrendszere alapján személyes adatok, korábban azonban már nyilvánosságra kerültek. Ennek megfelelően már ismertnek tekintette azt a tényt, hogy a polgármester volt házastársa a cím szám alatti ingatlanban bérelt 158 négyzetméteres lakást havi 80.000 forint bérleti díjért. Megállapította, hogy ezen adatok közül a cikkben a házszám nem szerepel, és plusz elemnek a felperes neve minősül, de az más relációban már ugyancsak ismert volt. Helytállónak tartotta az alperesnek azt a hivatkozását, hogy nyilvános információk összekapcsolása nem valósít meg jogsértést. Ezt a sajtószabadság részének tekintette, amelynek az írással összefüggő módon való gyakorlása az Infotv. 4. § (1) és (2) bekezdése alapján nem ütközik jogszabályba.

[19] Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával sem, hogy a „polgármester volt felesége” körülírásból a felperes személyére ne lehetne következtetni. Ezzel szemben rögzítette, hogy a felperes személye már ebből a meghatározásból is nagyobb körben azonosítható, és ehhez képest a nevének megjelenítése a közvélemény hiteles tájékoztatása körébe vonható, nem tekinthető önkényesnek, a felperes magánéletébe való indokolatlan beavatkozásnak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[21] Megsértett jogszabályhelyként az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését, a Ptk. 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. § e) pontját és 2:46. § (2) bekezdését jelölte meg.

[22] Álláspontja szerint az állami ingatlanvagyonnal kapcsolatos adatok nyilvánosságához valóban közérdek fűződik, de ezeknek az adatoknak a személyéhez történő kapcsolása a közlést objektíve alkalmassá teszi a keresetében felhívott személyiségi jogai megsértésére. Az alperes érvelésével szemben hangsúlyozta, hogy személyének névvel történő megjelöléséhez a szóban forgó lakásbérleti szerződés kapcsán semmilyen közérdek nem fűződik, nevének közlése a közügyekről való tájékozódáshoz e körben szükségtelen, az a nyilvánosság számára értékes többletinformációt nem hordoz. Éppen ezért a személyes adatainak a hozzájárulása nélküli nyilvános közlését jogellenesnek tartotta. Álláspontja szerint pedig közérdekből nyilvános adatról azért nem lehetett szó, mert nevének nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét semmilyen törvény nem rendelte el. Nevének nyilvános közlését az Smtv. jogerős ítéletben feltüntetett rendelkezéseiből sem tartotta levezethetőnek.

[23] Elfogadhatatlannak találta a jogerős ítéletnek azt az indokát, amely szerint azért sem jogellenes a nevének feltüntetése, mert a személye a cikkben központi szerepet kapó polgármestertől nem elválasztható. Ezzel kapcsolatban a korábbiakkal egyezően hivatkozott arra, hogy a közszereplő hozzátartozói pusztán a rokoni kapcsolatok okán nem minősülnek közszereplőknek.

[24] Az elsőfokú bírósággal értett egyet abban is, hogy az alperes által hivatkozott körülmények (a volt házastársának vagyonnyilatkozat, a közös gyermekük születéséről kiadott közlemény) nem tették a személyét széles körben ismertté, és ehhez képest kifejezetten az alperes közlése folytán vált a nyilvánosság számára név szerint is azonosíthatóvá. Kiemelte, hogy az névl hírportálon megjelent korábbi írás a polgármester „volt feleségeként” említette, amely meghatározás a konkrét azonosítására az átlagos újságolvasó számára nyilvánvalóan nem volt alkalmas.

[25] Állította, hogy a másodfokú bíróság által felhívott Smtv. 10. §-ában foglaltakkal szemben az alperes tájékoztatása sem hiteles, sem pontos nem volt, épp ellenkezőleg: személyét a cikk teljes szövegösszefüggésére is tekintettel az átlagos újságolvasó előtt abba a hamis megvilágításba helyezte, hogy a polgármesterrel fennállt korábbi kapcsolata okán indokolatlan előnyt élvezett a bérlemény megszerzése során.

[26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A felülvizsgálati kérelem alapos az alábbiak szerint.

[28] A Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényi (a továbbiakban: régi Pp.) 275. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. § e) pontját és 2:46. § (2) bekezdését.

[29] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésének megsértését is állította. Ezzel kapcsolatban abból kellett kiindulni, hogy a felülvizsgálatot jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni [rég. Pp. 270. § (2) bekezdés], a felülvizsgálati kérelemben jogszabálysértést kell előadni [rég. Pp. 272. § (2) bekezdés], valamint a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértést vizsgálhatja [rég. Pp. 275. § (2) bekezdés]. Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás utolsó előtti bekezdése szerint az Alaptörvény a jogrend alapja, ugyanakkor az Alapvetés C) cikk (3) bekezdése, az R) cikk (2) bekezdése és a T) cikk (2)-(3) bekezdései alapján az Alaptörvény nem jogszabály. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. Ebből következően a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértések vizsgálata körében a Kúriának a megsértettként állított jogszabályi rendelkezést az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmeznie, és erre figyelemmel kell állást foglalnia a jogszabálysértésről. A Kúria azonban nem vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvényt, mert erre kizárólag az Alkotmánybíróság jogosult az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján [Kúria Pfv.V.21.965/2018/8. (BH 2020.324.)]. Az Alaptörvény megsértésére hivatkozás tehát önmagában nem ad alapot felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, amellet valamilyen konkrét anyagi vagy eljárási jogszabály megsértésének megjelölését is kell tartalmaznia a kérelemnek az érdemi elbíráláshoz (Kúria Pfv.III.20.015/2019/2.). A Kúria ezért érdemben nem vizsgálhatta, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvénynek a felülvizsgálati kérelemben feltüntetett rendelkezését.

[30] A felperes keresetében a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogának megsértését állította [Ptk. 2:43. § e) pont]. E személyiségi jogoknak a véleménynyilvánítás szabadságával való összevetését, azok ütköztetését az elsőfokú bíróság arra hivatkozással mellőzte, hogy az alperes a felperes személyes adatainak és magántitkának a közügyek vitathatósága érdekében történt közlését nem igazolta. Ezzel szemben a másodfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy az írás témája közérdeklődésre tartott számot. Az a felperes volt házastársának, az érintett főnév2osi kerület polgármesterével kapcsolatban felmerült lakásbérleti korrupció ügyével foglalkozott, és ennek keretében arról is beszámolt, hogy a felperes, valamint a polgármester szülei milyen körülmények között jutottak környékbeli bérleményekhez. A másodfokú bíróság arra is helytállóan mutatott rá: a téma közérdekűsége szempontjából – a közpénz felhasználására tekintettel – nem volt jelentősége annak, hogy a felperes által bérelt lakás a nyomozással érintett ingatlanoktól eltérően nem önkormányzati fenntartásban, hanem állami tulajdonban áll. Emellett nem volt figyelmen kívül hagyható az sem, hogy a szóban forgó ingatlan adatai megelőzőleg egy másik hírportálon, közérdekű adatok kiadása iránti per eredményeként váltak ismertté. A fentiekben említett érdekmerlegelés szükségességét illetően ugyanakkor nem lehetett jelentőséget tulajdonítani annak, hogy a felperes – miként arra a felülvizsgálati kérelmében is helyesen utalt – nem minősült közszereplőnek. A közügyek megvitatása körében elhangzó

véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában ugyanis elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [47]}. Mindezek miatt a jogvita eldöntésekor elsődlegesen arra kellett tekintettel lenni, hogy az adott közlés a közügyek szabad vitatásával állt összefüggésben {13/2014. AB határozat, Indokolás [39]}, ami a jogerős ítélet indokolásában ismertetett szempontú érdekösszevetést tette indokolttá.

[31] Habár a fentiek szerint a véleménynyilvánítási szabadság alapjogával ütköztetendő személyiségi jogokat, a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogot a Ptk. 2:43. § e) pontja egymás mellett nevesíti, és a védett jogtárgy – ahogyan azt az elsőfokú bíróság is kifejtette – mindkettő esetében azonos, a két személyiségi jog sérelmének megállapításához nem ugyanazon körülmények vizsgálata szükséges. Azt mindkét fokú bíróság egyezően rögzítette, hogy a felperesnek a cikkben közölt neve az Infotv. 3. § 2. pontja szerinti személyes adatnak minősült. Nem volt kétséges az sem, hogy a személyes adat kezelhetőségének az állított jogsértés időpontjában hatályban volt Infotv. 5. § (1) bekezdésében megkövetelt vagylagos feltételeinek egyike sem állt fenn: ahhoz a felperes nem járult hozzá, és azt közérdeken alapuló célból sem törvény, sem helyi önkormányzat rendelete nem rendelte el. Ehhez képest a magántitokhoz való jog megsértése vizsgálatkor arra kellett figyelemmel lenni, hogy a bíróság minden esetben az összes körülményt mérlegelve állapítja meg, hogy valamely tény, adat titoknak minősül-e. A mérlegelés során értékelhető, hogy a tény ismertté válása milyen súlyú érdeksérelmet eredményez, illetve a másik oldalon milyen jogos érdek fűződik a tény nyilvánosságra hozatalához (Kúria Pfv.IV.20.296/2018/5.). A magántitok védelme kiterjed az olyan, személyhez kapcsolódó bizalmas információra, amelynek titokban maradásához a jogosultnak méltányolható érdeke fűződik (Kúria Pfv.IV.20.690/2018/5.). A Ptk. 2:46. § (2) bekezdésének példálózó jellegű felsorolásában pedig a magántitok megsértésének egyik lehetséges esete a magántitok nyilvánosságra hozatala.

[32] Mindebből következően a magántitokhoz való jog sérelme körében bírt jelentőséggel az a másodfokú bíróság által vizsgált körülmény, hogy a felperesnek a sajtóközleményben feltüntetett és az általa bérelt állami tulajdonú ingatlanra vonatkozó közérdekű adatokkal összekapcsolt neve olyan információnak tekinthető-e, amely már korábban szélesebb körben ismertté vált. Ezt a személyes adatot a kérdéses témáról megelőzőleg megjelent írás nem tartalmazta. Abban a „polgármester volt feleségeként” utaltak a felperesre, mely körülírás ugyanakkor a jogerős ítélet indokolásával szemben a felperes azonosítását nem tette lehetővé. A másodfokú bíróság annak a ténymegállapításának alátámasztásaként, hogy a felperes neve a korábbi cikkben közölt adatokkal együtt már ugyancsak ismert volt, kizárólag a felperes cégének a polgármester szüleinek ingatlanbérletével kapcsolatos érintettségére hivatkozott. Ebben az összefüggésben azonban a felperes nevét csak az alperes által üzemeltetett hírportálon közzétett írás említette. Amellett, hogy ebből az egyidejű közlésből az említett következtetésre semmiképpen sem lehetett jutni, a kereset megalapozottságát illetően a jogerős ítélet indokolásával ellentétben annak sem volt jelentősége, hogy a felperes e körben a név szerinti megnevezését nem kifogásolta. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg továbbá azt, hogy az alperes ellenkérelmében megjelölt egyéb források (a cégnyilvántartás adatai, a felperes gyermekének születéséről szóló értesítő és a felperes volt házastársának vagyonnyilatkozata) ismeretében sem volt levonható a felperes személyének a nyilvánosság széles köre általi ismertségére vonatkozó következtetés.

[33] Mindezek után abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a véleményszabadság érvényesülése érdekében indokolt és arányos volt-e a felperes személyiségi jogainak korlátozása. A másodfokú bíróság ezen érdekmérlegelés eredményeként azt állapította meg,

hogy a felperes nevének közlése a közvélemény hiteles tájékoztatásának körébe tartozott, és az nem minősült a felperes magánéletébe való indokolatlan beavatkozásnak. Ezzel szemben annak kellett jelentőséget tulajdonítani, hogy mi volt az a közérdeklődésre számot tartó ügy, amelyről a sérelmezett tartalmú sajtóközlemény beszámolt, és ehhez képest az arról történő, az Smtv. 10. §-a szerinti követelményeket kielégítő tájékoztatás feltétlenül megkövetelte-e a felperes személyes adatának nyilvánosságra hozatalát. Ezzel kapcsolatban pedig a felperes a felülvizsgálati kérelmében helyesen érvelt amellett, hogy nevének közlése a közügyekről való tájékozódáshoz szükségtelen volt, az a nyilvánosság számára értékes többletinformációt nem hordozott. A szóban forgó közügy vitathatósága szempontjából ugyanis ennek, az ugyanezen témáról korábban tudósító újságcikkből még nem ismert adatnak jelentősége nem volt. Miként a korrupciógyanús ügyletekkel kapcsolatba hozott polgármester szülei esetében, úgy a felperesnél sem lett volna indok a név feltüntetésére, mivel személyének említése kizárólag a polgármesterrel fennállott közeli hozzátartozói viszonya miatt volt lényeges. A közvélemény tájékoztatásához tehát a felperes nevének megjelenítése, annak az adott ingatlanra vonatkozó közérdekű adatokkal való összekapcsolása szükségtelen volt.

[34] Az elsőfokú bíróság ezért helyesen alkalmazta a személyiségi jogsértésnek a keresetben megjelölt jogkövetkezményeit. Közülük a sérelemdíjnak az alperes fellebbezésében is vitatott mértékének meghatározásakor figyelemmel volt a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében meghatározott szempontokra, és azok alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a követelt sérelemdíj eltúlzottnak nem tekinthető.

[35] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[36] 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdés, 2:43. § e) pont, 2:46. § (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[37] I. Ha az adott közlés a közügyek szabad vitatásával áll összefüggésben, nem nélkülözhető annak vizsgálata, hogy a véleményszabadság érvényesülése érdekében indokolt és arányos volt-e az érintett fél személyiségi jogainak korlátozása.

II. A magántitok védelme kiterjed az olyan, személyhez kapcsolódó bizalmas információra, amelynek titokban maradásához a jogosultnak méltányolható érdeke fűződik.

Záró rész

[38] A Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott régi Pp. 78. § (1) bekezdése szerint, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésére, valamint 4/A. § (1) bekezdésére tekintettel

kötelezte az alperest a felperes részéről felmerült – az általános forgalmi adóval növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló – másodfokú perköltség és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

[39] Az alperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *f*) pontja] folytán le nem rótt, az Itv.39. § (3) bekezdés *c*) és *d*) pontja, valamint az Itv. 46. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték állam jánév2a történő megfizetésére az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazott, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet Kmr. 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdésének *e*) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. március 23.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró